

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžk/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 5017200440
Dátum vydania rozhodnutia: 18.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Čanádyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5017200440.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcov: 1/ A. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/XX, I., 2/ Z. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/XX, I., 3/ A. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/XX, I., dedičia po nebohom: X.. O. S., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom S. XXXX/XX, I., zomrel dňa XX.XX.XXXX, 4/ W. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, I., 5/ X.. D. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, I., právne zastúpení: JUDr. Samuel Baránik, advokát, so sídlom Podjavorinskej 7, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor, so sídlom Litovelská 1218, Kysucké Nové Mesto, o kasačnej sťažnosti žalobcov 1/ - 5/ proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 29Sa/16/2017-115 zo dňa 25. septembra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 29Sa/16/2017-115 zo dňa 25. septembra 2018 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.
Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „správny súd“, alebo „správny súd“) uznesením č.k. 29Sa/16/2017-115 zo dňa 25.09.2018 (ďalej len „napadnuté uznesenie“, „uznesenie krajského súdu“), zamietol žalobu žalobcov proti inému zásahu orgánu verejnej správy podľa § 261 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). Uvedenou žalobou sa žalobcov domáhali, aby súd uložil žalovanému povinnosť, aby do doby zápisu právoplatného rozhodnutia o dedičstve po zosnulej I. S., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, ktorá zomrela XX.XX.XXXX, naposledy bytom I., Č. W. XX do katastra nehnuteľností obnovil zápis plomby Z 1038/2013 na dotknutých listoch vlastníctva k.ú. D. E. A.. V dôvodoch rozhodnutia krajský súd poukázal na § 3 ods. 1 písm. e/, § 6 ods. 1, § 252 ods. 1, § 261 SSP a konštatoval, že z obsahu administratívneho a súdneho spisu správny súd zistil, že dňa 10.07.2013 bolo žalovanému doručené uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. D 35/1993, Dnot 03/1993 zo dňa 23.12.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava č.k. 2CoD 9/2012-473 zo dňa 18.12.2012.

Uznesenie Okresného súdu Bratislava I nadobudlo právoplatnosť dňom 14.02.2013. Uvedené listiny boli žalovaným zaevidované ako verejná záznamová listina pod č. Z 1038/2013 a administratívne konanie vedené ďalej pod uvedenou spisovou značkou. Žalovaný listom zo dňa 03.09.2013 sp.zn. Z 1038/13-28/13 s označením Vec: „Oprava - doplnenie chýbajúcich údajov na zápis do KN“ oznámil Okresnému súdu Bratislava I, že žalovaný pri zápise dotknutých listín zistil, že poručiiteľka I. S., rod. I. je na LV č. XXXX/BX v k.ú. D. E. A. evidovaná iba v podiele 3/24-iny a na LV č. XXXX/BX v k.ú. D. E. A. je evidovaná iba v podiele 4/24-iny. Na odstránenie označeného nedostatku určil lehotu 30 dní.

2. Dňa 27.05.2016 Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 1D 35/1993-685 „opraviť“ uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23.12.2001 č.k. D 35/1993, Dnot 03/1993 (poznámka správneho súdu - ktorou úpravou zmenil veľkosť podielu dedičov k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX a XXXX).

3. O odvolaní dedičov voči označenému opravnému uzneseniu rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 10CoD/9/2016-740 zo dňa 31.08.2016 tak, že uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 27.05.2016 č.k. 1D 35/1993-685 zrušil dôvodiac, že pre aplikáciu zákonného ust. § 164 OSP neboli splnené zákonné predpoklady. Ust. § 164 OSP umožňuje opravovať chyby v písaní, počítaní a iné zrejme nesprávnosti, pričom zrejmosť nesprávnosti má vyplývať najmä z porovnania výroku rozsudku s jeho odôvodnením, prípadne aj z iných súvislostí. Z odôvodnenia každého rozhodnutia musí byť totiž zrejme, že súd v ňom rozhodoval o nároku a iba omylom alebo iným nedopatrením opomenul svoje rozhodnutie uviesť tiež v samotnom výroku písomného vyhotovenia rozsudku alebo uznesenia. V prejednávanej veci je nesporné, že uznesenie, ktorým bolo prejednané dedičstvo po poručiiteľke nadobudlo právoplatnosť dňa 14.02.2013 t.j. v súlade s ust. § 175s ods. 1 OSP (Občiansky súdny poriadok účinný do 30.06.2016) bolo prejednané dedičstva skončené potvrdením nadobudnutia dedičstva podľa dedičských podielov, nakoľko medzi dedičmi k dohode nedošlo. Pokiaľ súd prvej inštancie napadnutým uznesením úplne zmenil časť výroku právoplatného uznesenia, ktorým bolo potvrdené nadobudnutie dedičstva podľa dedičských podielov dedičom, dopustil sa závažného procesného pochybenia, nakoľko napadnutým uznesením v rozpore s ust. § 164 OSP, ktorý ako už odvolací súd uviedol, umožňuje iba opravu chýb, ktoré nemajú podstatnejší význam, prvoinštančný súd úplne zmenil veľkosť podielov, ktoré dedičia k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX a XXXX. Odvolací súd na záver konštatoval, že nakoľko je dedičské konanie právoplatne skončené, t.j. uznesenie o prejednaní dedičstva je právoplatné a vykonateľné, teda záväzné, pochybenia bolo možné napraviť iba v rámci riadneho a mimoriadneho prostriedku a nie opravným uznesením. Ak súdny komisár konal a rozhodol o menšom rozsahu majetku, zvyšok je novoobjavené dedičstvo a ak rozhodol o väčšom rozsahu ako poručiiteľ vlastnil, ide o duplicitné vlastníctvo, v prípade ktorého je namieste sporové súdne konanie.

4. Správny súd ďalej zistil, že dňa 19.05.2015 bol žalovanému doručený list JUDr. Daniely Šikutovej, notárky so sídlom v Bratislave s označením Vec - Vyjadrenie k oprave - doplnenie chýbajúcich dokladov na zápis do KN zo dňa 03.09.2013, v ktorom notárka (okrem iného) udáva, že s návrhom príslušnej správy katastra na opravu uznesenia nie je možné súhlasiť, a to z nasledovných dôvodov: LV č. XXXX k.ú. D. E. A. (PKV 1968 - parc.č. XXX) vlastní poručiiteľka v nasledovných podieloch:

PKV 1968

- pod B 7 1/a podiel 3/24-iny - titulom dedenia po neb. O. I. (otec) D 952/36 zo dňa 28.05.1937

- pod B 9a podiel 1/24-ina - titulom dedia po O.E. I. (brat) - D101/41 zo dňa 30.10.1941

- pod B 7c/ podiel 3/24-iny a B 9c/ 1/24-ina - titulom dedičstva po J. Š. I. (brat) D 630/81 zo dňa 17.12.1981 (B7c/ a B9c/)

- podiel 12/24-iny - titulom dedičstva po neb. A. I. (matka) D 364/93 zo dňa 28.06.1996

- Spolu podiel poručiiteľky predstavuje 20/24-ín. Tento podiel bol aj prejednaný. LV č. XXXX k.ú. D. E. A. (PKV 366 - parc.č. XXX) vlastní poručiiteľka v nasledovných dieloch:

- PKV 366:

- pod B 13a/ podiel 3/24-iny - titulom dedenia po neb. O. I. (otec) - D 952/36 zo dňa 28.05.1937

- pod B 14/a podiel 1/24-ina - titulom dedia po O.E. I. (brat) - D 101/41 zo dňa 30.10.1941

- pod B 13c/ a pod B 14/c podiel 4/24-iny - titulom dedenia po J. Š. I. (brat) - D 630/81 zo dňa

17.12.1981. Spolu podiel poručiťky predstavuje 8/24-ín. Tento podiel bol aj prejednaný.

5. Žalovaný podaním zo dňa 27.01.2016, č.k. Z 1038/2013, s označením Véc: Opätovná výzva. Doplnenie chýbajúcich údajov na zápis do katastra nehnuteľností žiadal Okresný súd Bratislava I o zaslanie neopraveného dedičského rozhodnutia č. D 35/1993, Dnot 03/1993 v lehote 30 dní odo dňa doručenia listu opätovne poukazujúc na skutočnosť, že označené osvedčenie o dedičstve nebolo možné zapísať do katastra nehnuteľností, nakoľko uvedená listina nevychádza z údajov katastra nehnuteľností, poručiťka p. I. S. je v k.ú. D. E. A. na LV č. XXXX evidovaná pod B1 v podiele 4/24 a pod B 3 v podiele 3/24 a na LV č. XXXX pod B1 v podiele 4/24.

6. Dňa 27.01.2016 žalovaný opätovne žiadal Okresný súd Bratislava I o predloženie opravného dedičského uznesenia.

7. Dňa 10.08.2017 bolo žalovanému doručené upozornenie prokurátora podľa § 28 zákona č. 151/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších právnych predpisov, v ktorom prokurátor po citácii zákonných ustanovení § 34, § 36, § 36a, § 42 ods. 1, 2, 5 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení účinnom do 30.09.2008 (ďalej len „katastrálny zákon“) konštatoval, že žalovaný v záznamovom konaní vedenom pod sp.zn. Z 1038/2017 nepostupoval v súlade s citovanou právnou úpravou, keď zo spisového materiálu zistil, že predložená verejná listina - uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp.zn. D 35/1993, Dnot 03/1993 nevychádzala z údajov katastra. Z tohto dôvodu bol postup orgánu katastra podľa ust. § 42 ods. 5 katastrálneho zákona, v zmysle ktorého žalovaný určil lehotu na vykonanie opravy chýb v písaní alebo počítaní alebo iných zrejmych nesprávostiach predložených vo verejnej listine neopodstatnený. Žalovaný mal v záznamovom konaní postupovať podľa ust. § 36a katastrálneho zákona a verejnú listinu, ktorá nevychádzala z údajov katastra bolo potrebné vrátiť tomu, v koho prospech právo k nehnuteľnosti svedčí podľa listiny alebo tomu, kto ju predložil. Na odstránenie porušenia všeobecne záväzného právneho predpisu navrhol prokurátor žalovanému prijať nasledovné opatrenia: V záznamovom konaní pod sp.zn. Z 1038/2013 postupovať podľa ust. § 36a katastrálneho zákona a zrušiť plombu v katastri nehnuteľností.

8. Správny súd ďalej z fotokópie listiny (č.l. 18 súdneho spisu, predloženej žalobcom) zistil, že žalovaný listom zo dňa 07.09.2017 č.k. Z 1038/2013-28/13 s označením „Véc: Vrátenie listiny č. D 35/1993, Dnot 03/1993“ adresovaným účastníčke administratívneho konania X.. D. K. uviedol, že pri zápise listiny v zmysle zákona č. 162/1995 Z.z. zistil nedostatky, ktoré treba odstrániť. Ďalej uvádza: „Dňa 10.07.2013 bola na OÚ KNM, katastrálny odbor, doručená listina, zaregistrovaná pod č. Z 1038/2013 - uznesenie č. D 35/1993, Dnot 03/1993. Dňa 03.09.2013 Správa katastra - Kysucké Nové Mesto vrátila uznesenie č. D 35/1993 na OS Bratislava I s tým, že uvedené uznesenie nie je možné zapísať do katastra nehnuteľností, nakoľko poručiťka I.Ž. S. r. I. je na liste vlastníctva č. XXXX v katastrálnom území D. E. A. sto evidovaná v podiele 3/24 pod B3 a na liste vlastníctva č. XXXX je poručiťka evidovaná iba v podiele 4/24 pod B1 v katastrálnom území D. E. A.. Dňa 10.08.2017 bolo na OÚ KNM, katastrálny odbor, doručené upozornenie prokurátora č. Pd 147/17/5511-2 zo dňa 07.08.2017, podľa ktorého má katastrálny odbor postupovať podľa § 36a katastrálneho zákona č. 162/1995 Z.z. a vrátiť tomu, komu právo podľa predmetnej listiny svedčí. Na základe uvedeného Vám v prílohe zasielame kópiu listiny č. D 35/1993, Dnot 03/1993 s tým, že originál listiny sa nachádza na Krajskom súde Žilina, kde bol predložený OÚ KNM, katastrálnym odborom, dňa 27.03.2017 ku konaniu č. 25Sa/12/2017 o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy. Zároveň Vás v súlade s predmetným upozornením prokurátora vyzývame na podanie žaloby o určenie vlastníckeho práva. Na záver OÚ-KNM, katastrálny odbor, uvádza, že podľa predmetného upozornenia prokurátora plomba ohľadne konania č. Z 1038/2013 bude zrušená z evidencie katastra nehnuteľností.“

9. Správny súd považoval za nevyhnutné ozrejmiť, že žalobcovia sa žalobou, súdiac nielen podľa jej označenia, ale aj obsahu, domáha ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy. Za žalovaného, a teda v zmysle § 255 ods. 1 SSP, za orgán verejnej správy, ktorý podľa názoru žalobcov zásah vykonal, označili Okresný úrad Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor, ktorý uznesenie o dedičstve Okresného súdu Bratislava I č.k. D 35/1993, Dnot 3/1993 zo dňa 23.12.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom

14.02.2013, nezapísal do katastra nehnuteľností, ktorú skutočnosť žalovaný oznámil listom zo dňa 07.09.2017 žalobcom doručeným dňa 14.09.2017, ktorým súčasne vrátil kópiu listiny D 35/1993 a oznámil, že bude zrušená plomba o zmene práva k nehnuteľnosti vyznačená v súvislosti s doručením verejnej listiny na zápis záznamom.

10. Primárnou otázkou, ktorej zodpovedanie správne mu súdu prináležalo bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky, ktoré má na mysli citované ustanovenie § 252 ods. 1 a nasl. SSP v nadväznosti na citované ustanovenie § 3 ods. 1 písm. e/ SSP pre poskytnutie ochrany tvrdených dotknutých práv žalobcu prostredníctvom procesného inštitútu žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy.

11. Správny súd po oboznámení sa s obsahom súdneho a administratívneho spisu v nadväznosti na v žalobe vymedzené žalobné body, ktorými bol správny súd viazaný, dospel k záveru o nedôvodnosti takejto žaloby, vychádzajúc z nasledovných úvah.

12. V prvom rade správny súd vychádzal z konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy podľa § 6 ods. 2 písm. f/ SSP nemôže byť považovaná za náhradu správnej žaloby podľa § 6 ods. 2 písm. a/ SSP, t.j. žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy. Správny súdny poriadok totiž striktné rozlišuje a pojmovo vymedzuje v citovanom ustanovení § 3 ods. 1 jednotlivé predmety prieskumu v správnom súdnictve a spája s nimi odlišné procesné prostriedky právnej ochrany (§ 6 ods. 2 SSP). Žalobca je vždy povinný zvoliť jeden žalobný typ, vymedzený v Správnom súdnom poriadku a nemôže jednotlivé žalobné typy navzájom zamieňať alebo v žalobe spájať. To všetko je odôvodňované najmä skutočnosťou, že jednotlivým žalobným typom zodpovedajú v Správnom súdnom poriadku relatívne samostatné procesné úpravy, ktoré sa líšia čo do stanovenia počiatku behu lehôt k uplatneniu žaloby, ich náležitostí, úpravy aktívnej a pasívnej legitímácie, úpravy toho, k akému dátumu súd zisťuje skutkový a právny stav. Zákonodarca pri koncipovaní striktných úprav jednotlivých procesných inštitútov ochrany v Správnom súdnom poriadku si bol jasne vedomý, že by bolo mimoriadne obtiažne viesť súdne konanie o jednej a tej istej žalobe tak, aby bolo možné na konci súdneho konania rozhodnúť v súlade s požiadavkami ktorejkoľvek z procesných úprav pripadajúcich hypoteticky do úvahy.

13. Rovnako je potrebné zdôrazniť, že správny súd nemá Správny súdny poriadkom vytvorený zákonný priestor k prekvalifikovaniu žaloby v iný žalobný typ, nakoľko by sa tým dostal do rozporu s výslovne prejavenu vôľou žalobcu, a teda aj s dispozičnou zásadou, ktorá konanie v správnom súdnictve ovláda. Rovnako tak nemal správny súd povinnosť poučovať žalobcov o tom, aký žalobný typ na daný skutkový stav dopadá a ako majú žalobcovia správne formulovať žalobné body a v nadväznosti na ne aj samotný petit žaloby.

14. Správny súd dospel k záveru, že skutkový stav danej veci si v intenciách ochrany poskytovanej Správny súdny poriadkom vyžadoval ochranu tvrdených dotknutých práv žalobným typom v zmysle § 6 ods. 2 písm. a/ SSP - všeobecnou správnu žalobou proti opatreniu orgánu verejnej správy. V zmysle § 3 ods. 1 písm. c/ SSP sa na účely tohto zákona rozumie opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté. Za opatrenie v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 písm. c/ SSP bolo možné v predmetnej veci považovať list žalovaného s označením: „Vec: Vrátenie listiny č. D 35/1993, Dnot 03/1993 č.k. Z 1038/2013-28/13 zo dňa 07.09.2017“

15. V danom prípade nebolo možné považovať postup žalovaného, ktorým žalovaný oznámil žalobcom, že uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp.zn. D 35/1993, Dnot 03/1993 zo dňa 23.12.2011 nie je možné zapísať do katastra nehnuteľností (s odôvodnením, že poručiiteľka I.C. S., rod. I. je na LV č. XXXX v k.ú. D. E. A. evidovaná iba v podiele 3/24-iny pod B3 a na LV č. XXXX iba v podiele 4/24-iny bod B1) s poukazom na ust. § 36a zákona č. 162/1995 Z.z., konštatujúc, že vracia označenú listinu tomu, komu právo podľa uvedenej listiny svedčí ako aj konštatujúc, že plomba ohľadne konania č. Z 1038/2013 bude z uvedeného dôvodu zrušená z evidencie katastra nehnuteľností za iný zásah, ktorý má na mysli citované ust. § 252 ods. 1 SSP, nakoľko pojmovo nenapĺňal jeho zákonné znaky. V tejto

súvislosti je potrebné najprv zdôrazniť, že pod zásahom v zmysle citovaného ust. § 252 ods. 1 SSP vo všeobecnosti judikatúra rozumie veľké množstvo faktických činností orgánov verejnej správy, ku ktorým sú rôznymi zákonmi oprávnené. Ide o úkony neformálne, pre ktoré môžu a nemusia byť stanovené pravidlá, napr. faktické pokyny (typické v doprave), bezprostredné zásahy (pri ohrození, pri demonštráciách, príkazy k zjednaniu nápravy). Okrem neformálnosti samotného zákazu je neformálne i donútenie v prípade nerešpektovania pokynu, či príkazu. Zásah možno definovať ako aktívne konanie vykazujúce znaky bezprostredného zásahu, pokynu alebo donútenia zameraného priamo proti poškodenému, resp. proti nemu priamo vykonaného. Zásahy súvisia väčšinou s výkonom správnej činnosti, ktorú správna náuka označuje ako správny dozor (napr. autoritatívne úkony príslušníkov polície, vojenskej polície, či iných vojakov, príslušníkov väzenskej justičnej stráže, príslušníkov colnej správy, strážnikov obecnej polície, ale aj úkony úradných osôb pri výkone štátneho a stavebného dohľadu, daňové kontroly, atď.). V zmysle konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky návrh proti inému zásahu nemôže byť považovaný za náhradu žaloby proti rozhodnutiu správneho orgánu a nie je v procesnej dispozícii účastníka konania určiť, či podá návrh na ochranu proti inému zásahu, resp. žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia či opatrenia orgánu verejnej správy. Je potrebné zdôrazniť, že na rozdiel od rozhodnutia alebo opatrenia má iný zásah orgánu verejnej správy čisto faktickú povahu, neprebehlo pri ňom žiadne formalizované a administratívne konanie a je výsledkom okamžitého (bezprostredného) uplatnenia oprávnenia orgánu verejnej správy namieste samom. Nemožno tiež opomenúť, že samotný prieskum zákonnosti postupu správneho orgánu v rámci správneho konania je už súčasťou prieskumu zákonnosti rozhodnutia, resp. opatrenia orgánu verejnej správy, a preto nie je možné v rámci konania o ochrane pred iným zásahom preskúmať zákonnosť správneho konania, ktoré predchádza vydaniu administratívneho rozhodnutia resp. opatrenia.

16. Obsah pojmu „iný zásah“ možno podporne vykladať aj negatívne, t.j., ak v danom prípade (rešpektujúc princíp subsidiarity jednotlivých prostriedkov ochrany správneho súdnictva) je možné úkon orgánu verejnej správy hodnotiť ako opatrenie, nemôže byť naplnená skutková podstata „iného zásahu“ v zmysle citovaného ust. § 3 ods. 1 písm. e/ SSP. Konanie proti „inému zásahu“ orgánu verejnej správy predstavuje totiž subsidiárnu formu ochrany v správnom súdnictve, ktorú možno aplikovať iba v prípade, ak iná právna možnosť ochrany chýba. Ak bolo v súvislosti s niektorým nezákonným konaním vydané rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy (ako tomu bolo aj v tvrdenej prejednávanej veci), je nevyhnutné domáhať sa súdnej ochrany podľa tretej časti prvej hlavy Správneho súdneho poriadku v konaní o všeobecnej správnej žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy.

17. Správny súd oznámenie žalovaného č.k. Z 1038/2013-28/13 zo dňa 07.09.2017 (č.l. 18 súdneho spisu), ktorým žalovaný vrátil verejnú listinu a zároveň žalobcov informoval o dôvodoch nemožnosti zápisu citovaného dedičského rozhodnutia po poručiteľke I. S., rod. I., s poukazom na nesúlad prejednaných nehnuteľností so stavom v KN (prejednanie podielov po poručiteľke zapísaných na LV č. XXXX, XXXX vo vyššom rozsahu) a oznámil, že bude zrušená plomba zapísaná ohľadne konania č. Z 1038/2013 v súvislosti s navrhovaným záznamom uvedenej listiny, považoval za opatrenie naplňujúce zákonné znaky vymedzené v citovanom ust. § 3 ods. 1 písm. c/ SSP. Správny súd konštatoval, že išlo o právny akt vydaný orgánom verejnej správy - Okresným úradom Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor, v administratívnom konaní - vedenom pod sp.zn. Z 1038/2013, ktoré začalo dorúčením verejnej listiny k zápisu záznamom, ktorým mohli byť práva, právom chránené záujmy žalobcov priamo dotknuté. Na rozdiel od rozhodnutia nie je aktom pomenovaným ako rozhodnutie a nie je ani právnymi predpismi za rozhodnutie považovaný. Bol však vydaný žalovaným pri výkone jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy (žalovaný vybavil návrh spôsobom, ktorý predpokladá zákon - vrátenie listiny tomu, kto ju vydal, pričom podľa právnej úpravy katastrálneho zákona nie je potrebné o takejto skutočnosti vydávať rozhodnutie, tzv. negatívne rozhodnutie o nevykonaní záznamu). V zmysle dôvodovej správy k § 3 ods. 1 písm. c/ zákona č. 162/2015 Z.z. je možné za opatrenia považovať aj samotné listy orgánov verejnej správy, ktorými sa oznamuje, že nebolo vyhovené návrhom alebo žiadosťami fyzických a právnických osôb, ak tým môžu byť priamo dotknuté ich práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti. Samotná formálna štruktúra opatrení je v aplikačnej praxi rôznorodá, pretože nie je vo všeobecnosti normatívne upravená. Vo všeobecnosti však naplňajú isté znaky preskúmateľnosti

správneho aktu, pretože hoci na konanie o zápis verejnej listiny záznamom sa nevzťahujú ustanovenia Správneho poriadku, podporne možno aplikovať aspoň základné pravidlá správneho konania (§ 3 ods. 1 - 6 Správneho poriadku), teda z obsahu takých opatrení by malo byť zrejmé, ktorý orgán verejnej správy ich vydal a čoho sa týkajú. Opatrenia môžu mať aj povahu vykonania zápisu do určitého verejného registra. Nevyhovujúce opatrenia (ako tomu bolo v prejednávanej veci) by mali zároveň obsahovať aj odkaz na príslušné zákonné ustanovenie alebo stručné zdôvodnenie tak, aby bolo možné zistiť, prečo nebolo návrhu, resp. žiadosti účastníka administratívneho konania vyhovené, pretože v opačnom prípade by sa nedalo zabrániť arbitrárnosti orgánu verejnej správy pri ich vydávaní. Žalovaný v označenom opatrení stručne rozviedol skutkový stav veci, ako aj vlastnú právnu úvahu s odkazom na dotknuté aplikované zákonné ustanovenie zdôvodňujúce vrátenie listiny a nevykonanie zápisu záznamu, ako aj zrušenie plomby v súvislosti so začatým konaním. Preto správny súd konštatoval, že možno akt žalovaného považovať za opatrenie orgánu verejnej správy vydané v začatom administratívnom konaní, ktoré mohlo byť spôsobilé zasiahnuť práva žalobcov

18. Z uvedených dôvodov správny súd podľa § 261 SSP žalobu žalobcov zamietol ako nedôvodnú.

19. Správny súd uviedol, že v rámci prostriedkov, ktoré prichádzajú do úvahy v rámci súdnej ochrany v zmysle Správneho súdneho poriadku, práve žaloba o preskúmanie zákonnosti opatrenia by mohla vo všeobecnosti v celom svojom obsahu riešiť danú situáciu. Táto žaloba by v celom svojom rozsahu pokryla „sporné otázky“ posudzovaného skutkového stavu, t.j. nielen otázku zrušenia plomby (ktorá bola následkom nevyhovenia návrhu na zápis listiny záznamom a je s ním spätá), ale aj otázku spôsobilosti verejnej listiny, resp. jej časti k zápisu záznamom. Dôvodnosť zrušenia plomby správny súd nemôže preskúmať bez súčasného posúdenia dôvodnosti nezapisania verejnej listiny záznamom.

20. Správny súd sa nevyjadril k dôvodnosti takej žaloby (v zmysle úspešnosti) s ohľadom na konkrétne skutkové okolnosti danej veci, ale k dôvodnosti použitia určitého procesného prostriedku právnej ochrany v rámci inštitútov Správneho súdneho poriadku. Nad rámec potrebného odôvodnenia správny súd uviedol, že vo vzťahu k zapisateľnosti verejnej listiny - uznesenia o dedičstve ako celku nemožno celkom opomenúť fakt, že ide o osobitý typ verejnej listiny, ktorým sa vyporiadava dedičstvo po poručiteľovi a potvrdzuje nadobudnutie dedičstva podľa dedičských podielov. Z uvedeného dôvodu prípadnú spornosť (či už ide o nehnuteľnosť ako celok alebo jej určitý podiel), hoc len vo vzťahu k jednej z prejednávaných nehnuteľností, ktorej nadobudnutie bolo potvrdené jednému z dedičov, tak nemožno izolovať od zvyšku prejednávaného dedičstva.

21. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario tak, že žalobcom, ktorí úspech v konaní nemali, náhradu trov konania nepriznal, rovnako nepriznal náhradu trov konania ani žalovanému podľa § 168 SSP a contrario, pretože nevznikli podmienky na jeho aplikáciu.

II.

Kasačná sťažnosť

22. Proti uzneseniu krajského súdu podali žalobcovia 1, 2, 3 (ďalej aj ako „sťažovatelia“) riadne a včas kasačnú sťažnosť zo dňa 05.11.2018, ktorou sa domáhali zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci krajskému súdu na ďalšie konanie. V kasačnej sťažnosti poukázali na to, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkom konania, aby uskutočnili im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP) a správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP). V kasačnej sťažnosti sťažovatelia konštatovali, že krajský súd uznesením zamietol žalobu z dôvodu, že žalobcovia mali podľa názoru súdu podať iný typ správnej žaloby, nie však žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy.

23. Zamietnutie žaloby z formálnych dôvodov vždy predstavuje obmedzenie ústavného práva prístupu strany k súdu. Takýto zásah do práv môže byť v súlade so zákonom, ale vždy musí byť presvedčivý,

nakoľko všeobecné súdy sú pri aplikácii zákonov povinné tieto aplikovať v súlade s materiálnym vnímaním práva, nie formálne. Inak povedané, „Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy). Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí zároveň vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii. V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho, napr. viac verzii interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. Viazanosť štátnych orgánov zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona (III.ÚS 341/07, III.ÚS 72/2010).“

24. Rozhodnutie, ktorým sa obmedzuje prístup účastníka k súdu, musí byť presvedčivo odôvodnené, pretože právo na prístup k súdu tvorí esenciálny prvok práva na spravodlivý proces (por. rozsudky ESLP Golder proti Spojenému kráľovstvu z 21.2.1975, prípadne Ashingdane proti Spojenému kráľovstvu z 28.5.1985).

25. Pri posúdení, či je v posudzovanom prípade záznamového konania možné podať žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy sa totiž žalobcovia držali právneho názoru, ktorý v ich prípade vyslovil Krajský súd v Žiline v rozhodnutí zo dňa 24.02.2016, č.k. 21S/83/2015-178, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.03.2016. V konaní medzi žalobkyňou v 2/ a žalovaným správny súd vyslovil, že žalobkyňa 2/ sa má domáhať voči žalovanému nápravy v konaní žalovaného Z 1038/2013 práve žalobou proti nezákonnému zásahu orgánu verejnej správy. Krajský súd teda vytvára svojimi rozhodnutiami pre žalobcov neriešiteľnú situáciu, keď jedným právoplatným rozhodnutím odkazuje žalobcov na žalobu proti nezákonnému zásahu a následne túto žalobu (podanú v dôvere v správnosť právneho názoru vyjadreného v právoplatnom rozhodnutí) krajský súd zamietne a odkazuje žalobcov na iný typ žaloby, na podanie ktorej je už zjavne neskoro (vzhľadom na uplynutie lehoty na jej podanie). Navyiac, správny súd sa v uznesení svojím skorším právnym názorom (v obdobnej veci medzi rovnakými účastníkmi), vôbec nezaoberal, a to napriek tomu, že v súlade s § 122 SSP skutočnosti známe správne súdu z jeho činnosti nie sú predmetom dokazovania.

26. Sťažovateľ si nedovolil vnútiť správne súdu právny názor iného senátu rovnakého súdu, avšak tento (protichodný) názor indikuje minimálne to, že existuje „kvalifikovaná pochybnosť“ o tom, aký typ správnej žaloby na daný prípad aplikovať, pričom v takom prípade nemôže správny súd pristupovať k rozhodnutiu tak, že na skoršie rozhodnutie nevezme zreteľ a žalobu zamietne, pričom evidentne tak nevytvorí strane priestor pre akýkoľvek iný typ správnej žaloby. Správny súd mal aplikovať ústavne konformný výklad zákona v súlade so zásadou In dubio pro libertate, pričom slobodou, ktorú mal správny súd umožniť, je práve prístup k súdu. „Ak je totiž k dispozícii viacero výkladov verejnoprávnej normy, treba zvoliť ten, ktorý vôbec, resp. čo najmenej zasahuje do toho ktorého základného práva či slobody (princíp „In dubio pro libertate“). Interpretácia zákona nemôže popierať zmysel a účel právnej úpravy a vo svojich dôsledkoch reštriktívne zasahovať do základných práv a slobôd, ktorých rešpektovanie je súčasťou základných princípov právneho štátu (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 142/2015 z 10. marca 2015).“ Pokiaľ správny súd trvá na tom, že nesúhlasí s právnym názorom vysloveným v uznesení sp.zn. 21S 83/2015, mal presvedčivo zdôvodniť, prečo nemohol poskytnúť žalobcom právnú istotu, ktorú im má poskytovať právoplatné rozhodnutie súdu v podobe právneho názoru v ňom vyjadrenom.

27. Vo výsledku teda správny súd nesprávne aplikoval procesnú normu, kedy v prípade žalobcov im neumožnil vo výsledku prístup k súdu, čo znamená zásah do práva účastníka na súdnu ochranu; teda ak účastník nemôže dosiahnuť ochranu svojich práv a právom chránených záujmov z dôvodu, že súd nesprávne aplikoval ustanovenia procesného súdneho poriadku, potom nesprávny postup súdu je

zásahom do práva účastníka na súdnu ochranu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4So/18/2009, publikované ako judikát R 57/2009). Dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP je teda daný.

28. Správny súd pri posúdení veci neaplikoval ustanovenie § 34 ods. 3 zákona č. 262/2009 Z.z., podľa ktorého sa na vykonanie záznamu nevzťahuje správny poriadok. Inak povedané, neprebíha vo veci administratívne konanie, teda nemožno z tohto dôvodu uvažovať o všeobecnej správnej žalobe. Práve z tohto dôvodu je podľa nás správny ten právny názor, podľa ktorého bolo na tento prípad potrebné aplikovať práve žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy, pretože na záznamové konanie nie je administratívnym konaním, upraveným správnym poriadkom, vykonaním či nevykonaním záznamu do katastra sa nemenia, nevznikajú a ani nezrušujú práva a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, nemôže byť teda predmetom konania o všeobecnej správnej žalobe (por. Judikát R 96/2014). Správny súd vec nesprávne právne posúdil, keď žalobu zamietol z dôvodu, že žalobcovia mali podať všeobecnú správnu žalobu.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

29. Kasačná sťažnosť bola doručená žalovanému dňa 26.11.2018, žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

IV.

Konanie na kasačnom súde

30. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu.

31. Po podaní kasačnej sťažnosti sťažovateľ, X.. O. S., dňa 14.12.2019 zomrel, kasačný súd ďalej konal s jeho dedičmi (deťmi a manželkou, žalobcami 1/, 2/, 3/).

32. Kasačný súd zo súdneho spisu zistil, že sťažovatelia, zastúpení advokátom, doručili dňa 14.11.2017 (čl. 20 spisu) žalobu, ktorá bola spísaná advokátom proti žalovanému, označená ako žaloba proti inému zásahu orgánu verejnej správy, v ktorej sa domáhali, aby správny súd uložil žalovanému, aby do doby zápisu právoplatného rozhodnutia o dedičstve po zosnulej I. S., rod I., nar. XX.XX.XXXX, ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom I., Č. W. Č.. XX, do katastra nehnuteľností obnoviť zápis plomby Z 1038/2013 na dotknutých listoch vlastníctva k.ú. D. E. A..

33. Z obsahu žaloby kasačný súd zistil, že žalobcovia nesúhlasia s opatrením žalovaného, ktorý listom zo dňa 07.09.2017 pod označením Z 1038/2013-28/13, označený ako vec „vrátenie listiny č. D 35/1993, Dnot 03/1993“ (ďalej len „opatrenie žalovaného zo dňa 07.09.2017“ alebo „opatrenie zo dňa 07.09.2017“), ktorým žalovaný ako správny orgán oznámil žalobcom, že nie je možné do katastra nehnuteľností zapísať skutočnosť vyplývajúce z uznesenia č. D 35/1993, Dnot 03/1993, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 10.07.2013, pod položkou č. Z 1038/2013. Súčasne v opatrení žalovaný oznámil žalobcom, že uznesenie nie je možné zapísať do katastra nehnuteľností, nakoľko poručiťka I. S., rod I., je na liste vlastníctva č. XXXX, v katastrálnom území D. E. A. evidovaná v podiele 3/24 pod B3 a na liste vlastníctva č. XXXX je poručiťka evidovaná iba v podiele 4/24 pod B1, v katastrálnom území D. E. A.. Súčasne poukazovali, že postupoval v súlade s upozornením prokurátora č. Pd 147/17/551-2 zo dňa 07.08.2017, podľa ktorého má katastrálny odbor postupovať podľa § 36a katastrálneho zákona a vrátiť tomu (listiny týkajúce sa D konania pozn. kasačného súdu) komu právo podľa predmetnej listiny svedčí. Súčasne vyzval žalovaný žalobcov na podanie žaloby na určenie

vlastníckeho práva a oznámil žalobcom, že plomba ohľadne konania Z 1038/2013 bude zrušená z evidencie katastra nehnuteľností. Toto opatrenie bolo žalobcom doručené dňa 14.09.2017, čo učinili účastníci súdneho prieskumu nesporným.

34. V kasačnej sťažnosti žalobcovia opísali chronológiu veci od vydania uznesenia o dedičstve v konaní sp.zn. D 35/1993, Dnot 03/1993, po doručenie rozhodnutia o dedičstve príslušnej správe katastra, až po vydania opatrenia žalovaným zo dňa 07.09.2017 a poukazovali, že dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa a že postupom správy katastra je bránené žalobcom v zápise údajov uvedených v rozhodnutí sp.zn. D 35/1993, Dnot 03/1993.

35. V kasačnej sťažnosti sťažovatelia opätovne chronologicky uviedli priebeh konania týkajúceho sa zápisu dedičského rozhodnutia do katastra nehnuteľností, súčasne poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.02.2016, v konaní č.k. 21S/83/2016-178, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.03.2016 a závery v ňom uvedené, podľa ktorého krajský súd konštatoval, že žalobkyňa v 2/ sa má domáhať voči žalovanému nápravy v konaní žalovaného Z 1038/2013 žalobou proti nezákonnému zásahu orgánu verejnej správy.

36. Kasačný súd zdôrazňuje, že žaloba žalobcov bola spísaná dňa 14.11.2017, za účinnosti SSP a v uvedený deň elektronicky doručená na krajský súd. Žalobcovia boli v konaní zastúpení advokátom, ktorý žalobu písal, čo vyplýva z obsahu predloženej žaloby a priloženého plnomocenstva. Kasačný súd zdôrazňuje, že žalobcovia, prostredníctvom právneho zástupcu, boli spôsobilí domáhať sa svojich práv len právnymi inštitútmi upravenými v SSP, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že opatrenie žalovaného zo dňa 07.09.2017 bolo vydané už za účinnosti SSP. Keďže sa nejednalo o konanie podľa tretej hlavy piatej časti OSP začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti SSP (01.07.2016), nebolo možné na konanie o správnej žalobe žalobcov aplikovať ust. § 492 ods. 1 SSP, aplikovať ustanovenia právnej úpravy účinnej do 30.06.2016 (OSP).

37. Krajský súd poukazuje na komentár SSP (Baricová, Fečík, Števček, Filová a kolektív, vydavateľstvo Ch. C. H. Beck, 2018 k § 3 ods. 1 písm. c/ SSP), ktorý konštatuje, že „v § 3 ods. 1 písm. c/ SSP je vymedzený pojem „opatrenie orgánu verejnej správy“. Zavedenie tohto pojmu je reakciou na to, že v právnom poriadku existuje viacero administratívnych konaní, ktorých výsledkom nie je rozhodnutie, ale opatrenie orgánu verejnej správy. Dôvodová správa ako príklad takýchto opatrení uvádza záznam a poznámku v katastri nehnuteľností (§ 5 ods. 2 a § 3 katastrálneho zákona) písomné oznámenie stavebného úradu, že nemá námietky proti uskutočneniu stavieb, stavebných úprav a udržiavacích prác (§ 57 ods. 2 stavebného zákona), registráciu alebo zmenu v registri pozemkových spoločenstiev (§ 26 ods. 3 zákona č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenstvách), evidenciu zmluvy vlastníkov spoločného poľovného revíru o jeho užívaní alebo zmluvy o užívaní poľovného revíru (§ 12 ods. 3, § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Pôvodná právna úprava Občianskeho súdneho poriadku bola pritom v tomto smere terminologicky nejednotná. Zatiaľ čo v čl. 142 ods. 1 Ústavy SR a v § 7 ods. 2 OSP sa uvádzala ako predmet prieskumu správneho súdnictva aj opatrenie orgánu verejnej správy v § 244 ods. 2, resp. ďalších ustanoveniach piatej časti OSP pojem opatrenie absentoval a použil sa termín „postup správneho orgánu“, ktorý sa v súdnej praxi vykladal rôzne, i keď sčasti aj ako ekvivalent pre opatrenie orgánu verejnej správy, opatrenie podobne ako rozhodnutie definované prostredníctvom prijatia, formy, právnych účinkov.“

38. V § 3 ods. 1 písm. e/ SSP zákonodarca vymedzuje pojem iný zásah orgánu verejnej správy ako faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté. V rovnakom komentári autori konštatujú, že v súvislosti s vymedzením iného zásahu orgánu verejnej správy v § 3 ods. 1 písm. e/ „oproti doterajšej právnej úprave sa v pomenovaní upustilo od prídavného mena „nezákonný“, ktorý evokoval protiprávnosť každého žalovaného zásahu, pretože rozhodnutie či zásah orgánu verejnej správy je, resp. bol nezákonný,

prináleží len správneho súdu. Na koniec čl. 142 ods. 1 Ústavy SR hovorí o „inom“ a nie „nezákonnom“ zásahu. Iný zásah orgánu verejnej správy je vo všeobecnosti definovaný prostredníctvom jeho obsahu a právneho účinkom. Obsahom iného zásahu orgánu verejnej správy je faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy. Na rozdiel od rozhodovania alebo opatrenia má iný zásah orgánu verejnej správy čisto faktickú povahu, čiže neprebehlo pri ňom žiadne formalizované administratívne konanie a je výsledkom okamžitého (bezprostredného) uplatnenia oprávnenie orgánu verejnej správy na mieste samom. Opätovne však musí ísť o oprávnenie týkajúce sa zákonom ustanovenej pôsobnosti (plnení úloh) orgánu verejnej správy v oblasti verejnej správy. Aj pri inom zásahu orgánu verejnej správy sa vyžaduje, aby sa tento navonok prejavil, a to priamym dotykom na právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej alebo právnickej osoby. Posudzovanie existencie tohto priameho dotyku takejto osoby, ktorá je logicky v pozícii žalobcu, bude pritom prísne individuálne v závislosti od osobitosti konkrétneho prípadu“.

39. Kasačný súd konštatuje, že z označenia a petitu žaloby, ktorú spísal za žalobcov právny zástupca - advokát, mal preukázané, že žalobcovia podali žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy, a týmto právnym inštitútom upraveným v § 252 a nasl. SSP sa domáhali ochrany svojich práv, ktoré spočívali v tom, že nedošlo k zápisu skutočností vyplývajúcich z dedičského rozhodnutia sp.zn. D 35/1993, Dnot 03/1993, do katastra nehnuteľností. V kasačnej sťažnosti žalobcovia poukazovali na argumentáciu, ktorú vyslovil krajský súd v konaní sp.zn. 21S/83/2015, v ktorom sa žalobkyňa v 2. rade (v konaní sp.zn. 21S/83/2015 označená ako navrhovateľka), domáhala proti Okresnému úradu Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor, práv konaním o návrhu proti nečinnosti orgánu verejnej správy, v ktorom žiadala, aby žalovaný Okresný úrad Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor, v konaní sp.zn. 21S/83/2015 Krajského súdu v Žiline, do katastra nehnuteľností zapísal skutočností vyplývajúcich z uznesenia Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. D 35/1993, Dnot 03/1993 zo dňa 23.12.2011, rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. D 364/93, Dnot 94/93 zo dňa 24.06.1993 a tiež zápisu poznámky o prebiehajúcom dedičskom konaní pri vlastníkoch Š. I., A. I., rod. Z.U., Š.J. A. I., rod. Ď..

40. Krajský súd v Žiline v konaní sp.zn. 21S/83/2015 návrh W. G., (navrhovateľky v konaní sp.zn. 21S/83/2015) zamietol. V dôvodoch rozhodnutia okrem iného konštatoval, že nie je možné sa postupom podľa § 250t ods. 4 OSP, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, domáhať sa práv, ktoré sú obsahom podaného návrhu a petitu návrhu. Krajský súd v tomto rozhodnutí konštatoval, že OSP v ust. § 250v pojem zásah nedefinuje, jeho definíciu neobsahuje ani iný zákon a že v konaní o vykonanie záznamu v katastri nehnuteľností navrhovateľka v konaní sp.zn. 21S/83/2015 (žalobkyňa v 2. rade) sa mala domáhať ochrany svojich práv návrhom proti nezákonnému zásahu orgánu verejnej správy, podľa piatej časti piatej hlavy OSP, pričom krajský súd poukázal aj na rozhodovaciu činnosť najvyššieho súdu.

41. Kasačný súd konštatuje, že za účinnosti OSP sa v súdnom prieskume, v konaniach podľa piatej časti OSP, mohli fyzické a právnické osoby domáhať ochrany svojich práv vo vzťahu k nezapísaniu alebo nezákonnému zápisu práv záznamom, poznámkou, postupom podľa piatej hlavy piatej časti OSP (§ 250v a nasl. OSP) v konaní o ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy. V tomto smere bola judikatúra Najvyššieho súdu SR, na ktorú poukazoval čiastočne aj v rozhodnutí sp.zn. 21S/83/2015 Krajský súd v Žiline, pomerne jednotná. Judikatúra Najvyššieho súdu SR, o spôsobe súdneho prieskumu záznamu alebo poznámky zapísanej alebo nezapísanej v katastri nehnuteľností, sa vyvíjala aj účinnosti OSP, táto skutočnosť a tieto závery však nie sú aplikovateľné na konania, na ktoré je potrebné aplikovať výlučne právne inštitúty upravené v SSP. V prejednávanej veci bolo vydané opatrenie žalovaného za účinnosti SSP, ktorý v § 3 ods. 1 písm. c/ definuje opatrenie orgánu verejnej správy ako aj v písm. e/ iný zásah orgánu verejnej správy. Právny zástupca žalobcov pri spísaní žaloby bol viazaný SSP a mohol účinne aplikovať na ochranu práv a právom chránených záujmov svojich klientov, žalobcov, iba tie právne inštitúty, ktoré upravil a upravuje SSP s účinnosťou od 01.07.2016. Z tohto dôvodu nie je možné priznať relevanciu argumentom žalobcov v kasačnej sťažnosti, že Krajský súd v Žiline v konaní sp.zn. 21S/83/2015 nepriamo odkazoval žalobcov na podanie žaloby postupom podľa § 250v a nasl. OSP, na konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, keď rozhodnutie správneho súdu v konaní 21S/83/2015 bolo vydané (24.02.2016) za účinnosti OSP a jeho závery sú súladné aj s

rozhodovacou praxou, týkajúcou sa prieskumu záznamov a poznámok v katastri nehnuteľností, za účinnosti OSP.

42. V prejednávanej veci je rozhodná skutočnosť, že opatrenie žalovaného ako orgánu verejnej správy bolo vydané 07.09.2017 (za účinnosti SSP). List žalovaného zo dňa 07.09.2017 je treba jednoznačne považovať za opatrenie orgánu verejnej správy, vzhľadom na jeho obsah, ktorým zasahuje do práv, právom chránených záujmov žalobcov. Podľa kasačného súdu relevantným a účinným inštitútom právnej ochrany žalobcov, za ich skutkovej a právnej situácie, nemohol byť postup podľa § 252 SSP a nasl., nakoľko sa nejednalo o iný zásah orgánu verejnej správy v zmysle definície iného zásahu upraveného v § 3 ods. 1 písm. e/ SSP. Na tomto závere nemôže zmeniť ani skutočnosť, že list žalovaného zo dňa 07.09.2017 (opatrenie) nebol vydaný v správnom konaní, keď navyše v konaní o zázname a poznámke sa neaplikujú ustanovenia zákona o správnom konaní (§ 34 ods. 3, § 40 zákona č. 162/1995 Z.z.).

43. Kasačný súd poukazuje aj na Radbruchovu formulu (právny filozof a právnik Gustav Radbruch formuloval kritiku právneho pozitivizmu v tzv. Radbruchovej formule výstizne, keď konštatoval „Konflikt medzi spravodlivosťou a právnou istotou je možné riešiť len tak, že pozitívne právo, zaisťované predpismi a mocou, má prednosť aj vtedy, ak je obsahovo nespravodlivé a neúčelné, okrem prípadu, ak rozpor medzi pozitívnym zákonom a spravodlivosťou dosiahne tak neznesiteľnej miery, že zákon musí ako „nenáležité právo“ spravodlivosti ustúpi.“

44. Z hľadiska aplikácie najúčinnějšího prostriedku právnej ochrany (v prípade pochybností či účastník súdneho konania zvolil najúčinnější spôsob právnej ochrany, typ správnej žaloby upravenej v SSP) v zásade platí, že pred žalobou proti inému zásahu orgánu verejnej správy upravenej v § 252 a nasl. SSP (ďalej len „zásahová žaloba“) má prednosť všeobecná správna žaloba upravená v § 187 a nasl. SSP, a to v prípade pochybností či účastník súdneho konania zvolil najúčinnější prostriedok právnej ochrany a adekvátny typ správnej žaloby upravených v SSP. V tomto kontexte je potrebné vyhodnotiť, ale je potrebné hodnotiť účastníkom zvolený typ správnej žaloby ako zvolený typ právnej ochrany z hľadiska zachovania práva účastníka súdneho konania na prístup k súdu a postupovať tak, aby nedošlo konaním a rozhodnutím súdu k odmietnutiu spravodlivosti. Jedine odmietnutie spravodlivosti tvorí výnimku pri vyhodnocovaní či účastník konania zvolil adekvátny typ správnej žaloby, teda či zvolil najúčinnější prostriedok právnej ochrany v súdnom konaní. Jedine odmietnutie spravodlivosti tvorí výnimku pri hodnotení vhodnosti a účinnosti účastníkom súdneho konania zvoleného typu správnej žaloby, ktorou sa domáha svojich práv v súdnom prieskume.

45. Radbruchova formula sa stala v právnom priestore fenoménom a zdá sa, že je vysoko oceňovaná najmä kvôli jej morálnemu posolstvu a či kvôli úlohe pri riešení neľahkej právnej dilemy.

46. Právo na spravodlivý proces zahŕňa právo na prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na verejnú konania a rozhodnutia, právo na rozhodnutie v primeranej lehote a právo na spravodlivé prejednanie veci, do ktorého okrem iného patrí aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Rozhodnutie súdu musí byť odôvodnené a musí byť z neho dostatočne zrejmé, na základe čoho súd dospel k svojmu rozhodnutiu. Aj keď nie je nevyhnutné, aby sa súd vysporiadal s úplne všetkými argumentmi účastníkov, vyjadrenie, ktoré bolo akceptované a malo rozhodujúci vplyv na výsledok sporu, musí byť zdôvodnené jasne a nepochybne.

47. Z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je potrebné ustanovenie § 133 SSP vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dôvody, na základe ktorých je založené. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ

rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Rozhodnutie súdu musí však obsahovať odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (k tomu pozri bližšie uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003, sp.zn. IV.ÚS 115/03). Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v tejto súvislosti najmä uvádza: „Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad.“ Európsky súd pre ľudské práva ale súčasne tiež pripomína, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (porovnaj napr. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Ruiz Torija proti Španielsku z 9. decembra 1994, č. sťažnosť 18390/91 a rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Hiro Balani proti Španielsku z 9. decembra 1994, sťažnosť č. 18064/91).

48. Právo na spravodlivý proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonávaných dôkazov, o čom poukazujú aj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV.ÚS 252/04, I.ÚS 50/04, II.ÚS3/97, ÚS 251/03.

49. Kasačný súd konštatuje, že pre žalobcov bol účinným prostriedkom ochrany všeobecná správna žaloba postupom podľa § 177 a nasl. SSP, ktorou sa žalobcovia mohli domáhať preskúmania a zrušenia opatrenia žalovaného zo dňa 07.09.2017, keď týmto opatrením, sa nevykonala zápis do katastra nehnuteľností skutočností uvedených v dedičských rozhodnutiach. Kasačný súd konštatuje, že list žalovaného zo 07.09.2017 bol doručený, tak ako vyplýva zo žaloby žalobcov, dňa 14.09.2017 a od tejto skutočnosti začala plynúť lehota na podanie správnej žaloby postupom podľa § 177 a nasl. SSP (§ 181 ods. 1 SSP). Žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu žalobu podali v zákonnej lehote 2 mesiacov, avšak nejednalo sa o správnu žalobu podľa § 177 a nasl. SSP (vzhľadom na jej označenie a petít). Pri akceptácii vysloveného právneho názoru správneho súdu by nebolo možné zo strany žalobcov podať riadne a včas správnu žalobu postupom podľa § 177 a nasl. SSP, ktorou by sa mohli účinne domáhať zrušenia opatrenia žalovaného zo dňa 07.09.2017, práve z dôvodu uplynutia dvojmesačnej lehoty na podanie správnej žaloby, ktorej zmeškanie nie je možné odpustiť (s poukazom na ust. § 181 ods. 1 a 4 SSP), teda žalobcovia by sa nemohli účinným právnym prostriedkom domáhať preskúmania a v konečnom dôsledku zrušenia opatrenia žalovaného zo dňa 07.09.2017, ktorým správny orgán odmietol vykonať čo i len čiastočne, zápis do katastra nehnuteľností, skutočností uvedených v dedičských rozhodnutiach. V prejednáwanej veci, podľa kasačného súdu, ide o rozpor pozitívneho práva, právnej úpravy SSP, ktorá explicitne vymedzuje náležitosti správnej žaloby postupom podľa § 177 a nasl. SSP (všeobecná správna žaloba) s právom žalobcov domáhať sa svojich práv - zápisu skutočností do katastra nehnuteľností uvedených v dedičskom rozhodnutí po poručiťke, ktorá zomrela v roku 1991, po ktorej dedičské rozhodnutia boli vydané dňa 23.12.2011, právoplatné dňa 14.02.2013, ktorej zápis do katastra nehnuteľností žalobcovia doručili správny orgán dňa 10.07.2013, ktorých návrh na zápis, čo i len čiastočný, odmietol správny orgán tak vykonať, čo oznámil žalobcom listom zo dňa 07.09.2017 a súčasne zrušil plombu Z 1038/2013, ktorá bola zapísaná v súvislosti s podaním návrhu (žalobcami) na zápis skutočností vyplývajúcich z doručených správny orgán dedičských rozhodnutí. Žalobcovia vyhľadali právnu pomoc pri spísaní správnej žaloby. Zákonodarca vyžadoval spísanie správnej žaloby advokátom či už pri žalobe postupom podľa § 177 a nasl. SSP, alebo podľa § 252 a nasl. SSP. Žalobcovia sa v konaní pred správny súdom nedomohli meritórneho preskúmania postupu žalovaného,

ktoré bolo ukončené oznámením žalovaného listom zo dňa 07.09.2017 a na tento list nadväzujúcimi faktickými úkonmi (zrušenie plomby Z 1038/2013 katastra nehnuteľností).

50. V obsahu žaloby žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu uviedli chronológiu veci, skutkové okolnosti veci, vrátane vydania a doručenia listu žalovaného zo dňa 07.09.2017 a stručného vymedzenia obsahu tohto listu. Súčasne z obsahu podanej žaloby je zrejmé, že žalobcovia so závermi žalovaného, vyjadrenými v liste zo dňa 07.09.2017, nesúhlasia, keď majú za to, že nadobudli originálnym spôsobom (smrťou poručiťky) dedičstvo, ktorého súčasťou sú aj pozemky nachádzajúce sa v k.ú. D. E. A.. I keď žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu (advokáta) označili žalobu ako žalobu, ktorú podávajú podľa § 252 ods. 1 SSP a neformulovali žalobný petit návrhom na zrušenie opatrenia žalovaného listu zo dňa 07.09.2017, napriek tomuto pochybeniu právneho zástupcu žalobcov, kasačný súd konštatuje, že v prejednávanej veci bolo povinnosťou správneho súdu aplikovať zásadu spravodlivosti, ktorá vyjadruje povinnosť rozhodovať nielen podľa zákonov (pozitívneho práva), ale zohľadňovať aj iné kritériá tak, aby bola dosiahnutá akákoľvek objektívna spravodlivosť. Táto zásada vyplýva aj z rozsudku Klöckner-Werke AG & Hoesch AG, vo veci 17/61 a 20/61 ESLP, v ktorom sa zásada spravodlivosti objavuje. Zásada spravodlivosti však musí byť zladená s princípom právnej určitosti, ktorý je rovnako založený na požiadavkách spravodlivosti a hospodárnosti. Európsky súdny dvor konštatuje nutnosť zladit' uvedené dve zásady.

51. Pri prísne formalizovanom posudzovaní správnej žaloby, ktorú podali žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu, je nutné prisvedčiť záverom v napadnutom rozhodnutí správneho súdu. Avšak tento striktný postup „naráža“ na prirodzené právo účastníkov konania na spravodlivé súdne rozhodnutie a možnosť súdneho prieskumu rozhodnutí orgánov verejnej správy, prostredníctvom inštitútov správneho súdnictva, ktoré je v súlade aj čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

52. V posudzovanej veci, vzhľadom na skutkové okolnosti prejednávanej veci, (deklaratórny charakter zápisov dedičských rozhodnutí po poručiťke, ktorá zomrela v roku 1991), časové hľadisko konaní pred správnym orgánom (doručenie dedičského rozhodnutia na zápis dňa 10.07.2013), nesprávneho právneho postupu, ktorý zvolil právny zástupca žalobcov - postupu, ktorý nezvolili priamo žalobcovia 1, 2, 3, uplynutie zákonnej lehoty na súdny prieskum vydaného opatrenia postupom podľa § 177 a nasl. SSP, vyslovený právny názor správneho orgánu na zápis dedičských rozhodnutí do katastra nehnuteľností a časové hľadisko súvisiace s možným súdnym prieskumom prípadne vydaných nových rozhodnutí v súvislosti s návrhom (novým návrhom na zápis skutočností vyplývajúcich z dedičských rozhodnutí), kasačný súd konštatuje, že v prejednávanej veci prevažujú aspekty prirodzeného práva, práva na spravodlivé súdne rozhodnutie, spravodlivé súdne konanie, nad prístupom vyplývajúcim z pozitívneho práva, ktorý je v kontexte skutkových okolností potrebné vyhodnotiť ako prísne formalistický.

53. Podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

54. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

55. V zmysle čl. 1 ods. 1 prvá veta ústavy je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát. Základnou premisou materiálneho právneho štátu prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, ako aj každý jednotlivec musí konať tak, ako určuje právny poriadok. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu prezentoval v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasti okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodit' z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôraz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich

uplatnenia tými subjektmi, ktorými boli priznané“ (ÚS 17/1999, nález z 22. septembra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365; zhodne I.ÚS 44/1999, nález z 13. októbra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382, I.ÚS 10/98)“, (I.ÚS 54/02. nález z 13. novembra 2002. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 2002 - II. polrok, s. 750).

56. Z uvedeného vyplýva, že pre zabezpečenie materiálneho právneho štátu je povinnosťou mocenských orgánov štátu konať a rozhodovať v súlade so zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy.

57. Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

58. Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

59. Kasačný súd zrušil rozhodnutie správneho súdu a vrátil vec krajskému súdu na konanie, keď dospel k záveru, že je potrebné žalobcom poskytnúť súdnu ochranu, keď z obsahu žaloby je zrejmé, že žalobcovia nesúhlasia so stanoviskom žalovaného v liste zo dňa 07.09.2017 a chcú, aby skutočnosti uvedené v dedičských rozhodnutiach, ktoré predložili správne orgány na zápis, boli zapísané v katastri nehnuteľností.

60. Správny súd bude povinný vyzvať žalobcov na odstránenie rozporu žalobného návrhu s obsahom žaloby a pokiaľ žalobcovia formulujú žalobný návrh v súlade so žalobným návrhom, ktorý predpokladá všeobecná správna žaloba a postup podľa § 177 a nasl. SSP, bude správny súd povinný pristúpiť k meritórному prejednávaniu veci, po zistení riadnosti a včasnosti podanej žaloby. Iný postup by bol považovaný za formalistický, vzhľadom na skutkové okolnosti veci, časové aspekty postupu žalovaného a konania žalobcov, ktorým by došlo v konečnom dôsledku k odmietnutiu spravodlivosti pre žalobcov naviac, keď žalobcovia nadobudli dedičstvo smrťou poručiiteľky v roku 1991, originálnym spôsobom a domáhajú sa na príslušných orgánoch verejnej správy zápisov skutočností, ktoré nastali v roku 1991, ktoré zápisy majú deklaratórny charakter. Z uvedených dôvodov preto kasačný súd zrušil rozhodnutie krajského súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie postupom podľa § 462 ods.1 SSP.

61. Krajský súd je vysloveným právnym názorom kasačného súdu viazaný (§ 469 SSP).

62. V novom rozhodnutí správny súd rozhodne aj o trovách kasačného konania s poukazom na § 467 ods. 3 SSP.

63. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.